

TÁRSASÁGI HÍREK

Beszámoló a Bródy András 70. születésnapja alkalmából rendezett ünnepi konferenciáról

Ezeket a sorokat Ziermann Margit emlékének ajánlom, aki Chikán Attila szavait használva egész biztosan így akarta volna, hogy a konferencia lefolyjon, hisz egész élete a tudomány fejlődését szolgálta.

*

1994. június 6-án a Gazdaságmodellezési Társaság, a Gazdaságpszichológiai Társaság és a Rajk László Szakkollégium együttes szervezésében, a Rajk László Szakkollégium tanácstermében ünnepi konferenciára került sor Bródy András 70. születésnapja alkalmából.

Születésnapot ünnepelni munkával, ennél jobban nem lehetett volna Bródy András eddigi életművét szimbolizálni. A konferencia két félidejében, a végén elhangzott köszöntő szavaktól eltekintve, valamennyien a szakmára koncentráltunk. Az előadók mindnyájan vagy Bródy András tanítványai, vagy munkatársai voltak, sőt sokan mind a kétfajta kapcsolattal büszkélkedhettek. Az egykori és a mai tanítványok a közgazdaságtan igen széles területén tevékenykednek, így előadást hallhattunk a pénzügyi közgazdaságtantól kezdve a menedzserpiac értékelésén és az együttélő nemzedékek modelljén keresztül egészen a pszichológia és a közgazdaságtan határterületéig terjedő témákból.

Az első félide a jelenlegi és a mostani Rajk László szakkollégistáké volt. Először három fiatal szakkollégista ismertette összesen két dolgozatát, melyekkel egyébként a BKE nemrégiben lezajlott TDK-konferenciáján díjat is nyertek, majd Ábel István, a vezető pénzügyi szakember és kutató, egyben egyetemi oktató, az egykori kollégista beszélt a piaczgazdaságra való áttérés makroökonomiájáról.

Ábrahám Árpád és Kónya István közös dolgozata a menedzserpiac modelljeiről szólt. A vállalati felső vezetők díjazását empirikus adatokra épülő elméleti modellekkel értékelték, majd a megbízó-ügynök probléma alapján elemezték a hazai menedzserek fizetését. Radnai Márton előadásában a kárpótlási jegyről, a magyar tőkepiac Jolly Joker-éről beszélt. A kárpótlási jegy egységisége miatt nemzetközi irodalma nincs, és a magyar irodalom sem

elméleti feldolgozásból, hanem inkább tényközlő újságcikkekből áll. Az előadó három fő kérdésre összpontosított:

- meghatározható-e a jegy egyensúlyi árfolyama rövid és hosszú távon;
- tölthet-e be pénzhelyettesítő funkciót, és milyen feltételek mellett;
- hogyan nyilvánulnak meg kibocsátásának makrogazdasági hatásai.

Ábel István a piacgazdaságra való áttérés néhány kiemelt makroökonómiai problémájára hívta fel a figyelmet. Az egyetemistákat óva intette attól, hogy abban bízzanak, hogy villámgyors tudományos eredményeket fognak elérni. Saját példáját idézte, miszerint egyszer, amikor még ő volt Rajk kollégista, félig kész dolgozattal ment Bródy Andrásához, aki az ő megszokott türelmével és emberségével a következőket válaszolta: "Jó lesz, ezzel még el lehet tölteni 10 évet." Ábel István arról számolt be, hogy 10 év nem volt elég a befejezésre, még hosszabbítást kér.

A második féldió alapvetően a pályatársaké volt, de közülük is mindnyájan kisebb-nagyobb mértékben Bródy-tanítványoknak vallották magukat. *Simonovits András*, címzetes egyetemi tanár és neves kutató pl. külön hangsúlyozta, hogy a 60-as évek közepétől folyamatosan mély hatással volt rá Bródy András munkássága, elsősorban a gazdaság egyensúlyi állapotára és ciklusára vonatkozó nézetei. Az együttélő korosztályok modellje – ami Simonovits András jelenlegi előadócíme volt – ugyanis a nyugdíjrendszerre levonható következtetéseken keresztül alapvető kapcsolatban van a makrogazdasági egyensúly-egyensúlytalanság problémakörével. *Garai László*, a Gazdaságpszichológiai Társaság társelnöke, a nizzai egyetem professzora, a gazdaságpszichológia kimagasló szaktekintélye tíz évvel ezelőtt találkozott először Bródy Andrásal, és akkor nagyon elcsodálkozott, hogy egy közgazdászt hogyan érdekelhetik ennyire a pszichológiai kérdések. Mostani előadócíme is egykori véleményét idézte fel: „Minek egy matematikai közgazdásznak pszichológia?” Azóta a két tudós kapcsolata számos kölcsönös eredményt hozott az emberi viselkedésnek a közgazdaságtan és a pszichológia határterületén mozgó problémakörében. *Zsolnai László* közgazdász, a Gazdaságpszichológiai Társaság titkára, egyetemi oktató és neves kutató a "Harmonia Oeconomiae" kérdéskörét boncolgatta. Elmondta, hogy gyakran bizonyos félreértések válnak egy-egy újabb tudományos eredmény inspirálóivá, ezért megpróbálta Bródy András „Lassuló idő”-ben kifejtett fejlődésselméletét kreatívan „félreérteni”. Bródy eszméje teljes összhangban van a John Rawls-féle igazságosság alapelveivel, miszerint mindenkor a leginkább elmaradott szektorok fejlesztésén kell munkálkodnunk. Az előadások elhangzása után a három rendező társaság, illetve intézmény nevében Tarján Tamás, a Gazdaságmodellezési Társaság vezetőségi tagja a következő szavakkal adta át Bródy Andrásnak a hallgatóság jelképes ajándé-

kát: „Ötvenéves korodban találkoztam Veled először, amikor hazajöttél Afrikából, ahol végre megengedték, hogy taníthassál. Nem hittem el, hogy ötvenéves vagy. Azóta eltelt húsz év, és továbbra is jó néhányat letagadhatsz éveid számából, csak arra kérek, hogy ezt a húsz évet ne tagadd le!” Mi pedig arra kérjük Bródy Andrást, hogy a többi se tagadja le, mert mi büszkék vagyunk rá.

Berde Éva

